

mer efter dets Slutning. Det er ogsaa min Afgt, baade med Hensyn til de Ministerier, der ere betroebe mig, og ligeledes med Hensyn til Justitsministeriet, at see at faae bevirket, at der ikke efter Udløbet af Finantsaaret udbetales noget som helst Beløb uden paa forventet Tilslagsbevilling. Naar dette bliver Tilfældet, ville altsaa alle de Udgifter, der finde Sted efter Finantsaarets Udløb, samle sig paa en Tilslagsbevilling, og derved vil saaledes kunne gives en fuldstændig Oversigt over dem. Hvad Indtægterne angaaer, da maa der efter min Formening forholdes saaledes dermed, at der i ethvert følgende Aars Regnskab gjøres Rede og Rigtighed for, hvormeget der er indkommet af det foregaaende Aars Restancer. Jeg haaber, at det jeg her har udtalt, vil være tilstrækkeligt for den ærede Rigsdagsmand, og jeg skjønner derfor ikke, at der er Anledning til at vedtage Endringsforslaget.

Oppermann: Det forekommer mig virkelig, at der er visse Punkter, som den ærede Minister ikke er gaaet rigtig ind paa, og som skulde opnaaes ved Endringsforslaget. Der er for det Første den Ting, at de Indtægter eller Udgifter, der virkelig forekomme i et vist Finantsaar, men som vedrøre Poster fra tidligere Aar, strax optræde som saadanne. En anden Ting, der skulde opnaaes, er at erholde et bestemt Kjendskab til den Mængde Indtægtsrestancer, der ere tilstede, og til Oprindelsen af dem. Dette Kjendskab er ingenlunde ligegyldigt med Hensyn til Bedømmelsen af Befolkningens finansielle Tilstand i det Hele. Naar den ærede Minister dvælede ved, hvad Revisionen kunde ønske, saa maa jeg bemærke, at jeg her kun har talt i Egenkab af Folkethingsmand; jeg er ikke Statsrevisor, og jeg har altsaa intet Revisionsønske at fremsjøre. Med Hensyn til det paagjældende Regnskab skal jeg indrømme, hvad jeg allerede har indrømmet, at der var Materiale tilstede til at faae et Regnskab udarbejdet. Den ærede Formand maa undskyldte, at jeg

først fortsætter, naar Ministeren er kommen tilbage.

Formanden: Jeg maa anmode den ærede Taler om enten at fortsætte eller give Afkald paa Ordet; jeg kan ikke saaledes standse Forhandlingerne.

Oppermann: Ja, saa skal jeg gjøre et Forsøg paa at fortsætte, uagtet Ministeren ikke er tilstede. Jeg foresandt med Hensyn til dette Regnskab et Materiale, hvoraf der kunde udarbejdes et Regnskab, men jeg fandt intet Regnskab, og uagtet Arbejdet virkelig ikke er stort, saa tager det dog nogen Tid, og Revisoratet — ikke jeg alene, men hele Revisoratet — anfaae det for rigtigt at forlange et saadant Regnskab udarbejdet af Regjeringen. Dersom Ministeren istedetfor at fremhæve, at han vilde efterkomme Revisionsønsket, havde fremhævet Rigsdagens Fordringer, saa vilde jeg have taget mit Forslag tilbage, uagtet jeg ikke skal nægte, at jeg ikke gaaer til at stille Endringsforslag uden efter en saadan Overveelse og ledet af saadanne Grunde, at jeg ikke paa det Løse kan tage dem tilbage. Jeg erindrer meget vel, at ifjor blev et Endringsforslag, mod hvilket der ikke blev reist en eneste, Realiteten vedrørende Indvending, her i Salen forkastet, fordi det nu engang omhandlede en Endring i Regjeringens Finantsforslag; iaar har man været meget glad ved, at denne Endring indeholdtes i Regjeringens Forslag — det var til Indtægtsiden, § 5, og Thinget vil erindre, at det angik Sondringen imellem de forskellige Classer af tilfældige Indtægter; Endringsforslaget blev ifjor eenstemmig forkastet, uagtet man i Realiteten var enig med mig i det, som det gik ud paa. Om jeg ogsaa med Bestemthed vidste, at den samme Skjæbne venter dette Endringsforslag, kan jeg ikke tage det tilbage paa Grund af, at Ministeren ikke har kunnet afgive nogen Erklæring om, at der virkelig søres et Regnskab.